

באר יצחק

לרפ"ש
הגאון ר'
אבנר בן
טובה

"ושפטו את העם משפט צדק... צדק צדק תרדוף" רק אחרי שתתן עליך שופטים לשפוט את העם משפט צדק, אז ורק אז, תרדוף צדקה וחסד. כי העושה צדקה ולא במשפט, רק בממון הגזול בידו, לא לצדקה יחשב לו, והרי זו מצוה הבאה בעבירה. כדבר הזה מצינו גם בלשון הנביא ישעיה, "שמרו משפט ועשו צדקה" ראשית "שמרו משפט", ורק אח"כ "עשו צדקה", וכהנה רבות בתנ"ך. (דעת קדושים)

"וילך ויעבוד אלוהים אחרים" כידוע, מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, ונותן עליה שכר הגם שלא יצאה לפועל, אבל מחשבה להרע אין נענשים עליה, כי אם מעשה העבירה. יוצא מהכלל הוא חטא עבודה זרה, אשר חישוב לעובדה ולא עבד, נענש עליה. לכך נקט לשון "וילך ויעבוד", כי גם ההליכה לעבודה זרה נחשבת לו לעוון. (מרפא לשון)

"כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם... דברי ריבנות בשעריך" יבואר בדרך דרוש, על פי המובא בילקוט, ששאלו מלאכי השרת להקב"ה למה חסת על כבוד חיות ועופות וחיבת לכסות את דמן, ולא חסת על כבוד ישראל, שנאמר "שפכו דמם כמים סביבות ירושלים ואין קובר". השיב להם הקב"ה בשביל שנאת חנם שהיה להם זה על זה. דברים הללו מרומזים במקרא זה, "כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם", פירוש, כי יפלא ממך, למה נשתנה דם ישראל מדם חיות ועופות, הסיבה היא - "דברי ריבנות בשעריך", המריבות ושנאת חנם שהיו בניהם. (הר צבי)

חילדה: כמה חלונות ראוי שיהיו בבית הכנסת? (תשובה תבוא שבווע הבא בעז"ה)

תשובת פרשת ראה: איזה לחם (העשוי מחמשת מיני דגן) מברכים עליו שהכל נהיה בדברו - לחם מעופש קצת סי' ר"ד סעיף א', משנה ברורה ס"ק א'
 בדיחה: בנאדם אחד בא לרב שלו ואומר לו: "הרב, נתקעתי בבעיה". וכך מספר אותו בנאדם, "אתמול אבי נפטר והיום אני חייב לטוס לחו"ל לצורך עסקי, על כן שכרתי תלמיד חכם שישב במקומי שבעה". שואל הרב, "אם הסדרת למה באת אלי". שואל האיש, "האם הרב חושב שאני צריך ללכת לנחם אותו?".

עקיצות יתושים: 2500 סוגים ומינים של יתושים יש ביקום, הם מתפתחים במי ביצות ובמים עומדים, ובמים מלוחים, הביצים מוטלות על פני המים או על קרקע סמוך למים, בהטלה אחת בוקעים 30-100 ביצים, כאשר הזכרים בוקעים לפני הנקבות, העקיצה לאדם, נגרם על ידי היתושה הנקבה, כאשר היא מחדירה את אבר העקיצה לעור ויונקת דם, ומיד מחדירה הפרשה ממנה אשר גורם לגירוד, העקיצות החמורות הן באזורי הקרסול והרגלים בשל זרימת הדם שאינה כה טובה באזורים אלו, מעניין שהיתושים נוהרים לתינוקות ולילדים קטנים יותר מאשר למבוגרים.

המלצה להרחקת יתושים מהגוף: לבלוע טבליה של ויטמין B בערב, הריח המופרש מוויטמין זה דוחה יתושים.

(ספר רפואה שלימה מאת הרב יצחק פחה זצ"ל)

לרשימת הספר יש לפנות למספר 052655652/3

עורך: יאיר אריאל

בברכת שבת שלום

איך קוראים לך? ומה זה אומר עליך?

איכ"ל

אוהבת לתת ולקבל, ככפי חוץ רגועה ושקטה אך בתוכה פנימה פועלת בהתאם לרגשות, חברותית מאוד, בעלת חמלה, גורמת לאחרים לשמחה.

יא"ף

אדם עם שכל ישר, בעל רעיונות הגיוניים, עדין, מפונק, נאמן, בעל מסירות נפש, אוהב שקט, משתדל ואחראי מאוד, נחבא אל הכלים, מרבה בשאלות ובקשות, ביישן, אוהב צדקות, בעל מעשים טובים.

סיפור

א. מסופר על ה'חזון איש' זיע"א שבשעה שהיה יושב בחדרו ולומד, לא היה מרכיב את בתי העיניים על עיניו כי היו מכבידים על עינו. מכל מקום בעת שהיה הולך ברחובה של עיר היה לובשם (ולדין פשיטא, שכל ערום יעשה בדעת לשמור על עיניו). והיה מבאר הנהגתו, שהינו חושש שמא יעבור על 'לא ראו איש את אחיו' כשיעבור לפניו יהודי ויניד לו בראשו לשלום ומחמת שאין לו את בתי העיניים לא יראהו ולא יחזיר לו לשלום, וח"ו תיחלש דעתו.

ב. עוד יסופר בענין **ראו איש את אחיו** - בימים שכיהן הגה"צ רבי משה קליערס זיע"א כרב בעיה"ק טבריה ועמד ברשות כולל אברכים, היה זמן שמצב הכולל היה קשה, ובמשך מחצית השנה לא קבלו האברכים עמלי התורה את משכורתם (שכר בטלה), רק הממונים על הכולל קבלו את משכורתם, ואף רבי משה כמותם. באחד הימים קרא רבי משה לממונה על חלוקת המעות, ופקד עליו: "כל זמן שהאברכים אינם מקבלים משכורתם אף את משכורתתי לא תיתן". ואכן, בתחילת החודש הבעל"ט לא הגיע השמש עם הסכום אל ביתו של ר' משה, לא חלפו כמה שעות והרבנית באה בקובלנא על שכך ציווה, בטענתה, הנני חייבת מעות לשלם לחנווני ולשאר בעלי המלאכה, נענה רבי משה ואמר לה: "אף לאברך המתמיד 'חיים לובליניער' אין די בביתו, ואף הוא חייב כבר סכומים גדולים לבעלי חובותיו. והנה, כל זמן שלא יחסר המזג בביתי לא אוכל להבין אל ליבם ולהרגיש את צערם של עמלי התורה, ולא עוד אלא שאם אחד מהם יתאונן קשות לא אבין ולא ארגיש עימו את כאבו, ואולי גם אפגע מדבריו, לכן, אין ברצוני לקבל את המעות עד שגם הם יקבלו.

ג. על רבי ירוחם הגדול ממיר זצוק"ל מספרים שפעם עלה על הרכבת, ובעלותו על מדרגות הרכבת בעת נעילת הדלתות נשמטה נעלו האחת הרגליו, וכבר לא היה יכול לחזור ולקחתה כיון שהחלה הרכבת לנסוע, בו ברגע תפס רבי ירוחם את אשר נעשה, חלץ את נעלו השנית והשליכה מבעד לחלון, בהסבירו לסובביו 'הרי את הנעל הראשונה כבר הפסדתי, ומה אעשה בנעל הזו שנשארה לפליטה... לכך השלכתי מיד גם אותה, והמוצא שימצא את הנעל הראשונה ימצא גם כן את השניה...

וכבר אמרו, כי כל אחד היה מגיע ל'השגה' גדולה כזו - להשליך את הנעל האחרת למען המוצא, אך הוא היה 'משיג' זאת רק לאחר כברת דרך בהרגיעו את נפשו מהבהלה שהייתה לו מאבידת הנעל, אך רבי ירוחם שכל מהותו היה לחיות מתוך מחשבה על הזולת על כן 'השיג' זאת ברגע כמימרא בעת שעדין יכול היה להציל משהו למען רעהו. באר בפרשה